

Sala Beckett

Obrador Internacional de Dramatúrgia

Temporada 2013-2014

Programa de mà

Pulmons

de Duncan Macmillan

Traducció de Carme Camacho. Direcció: Marilia Samper

Del 09/01/14 al 09/02/14

L'AUTOR **Duncan Macmillan**

Duncan Macmillan és un director i dramaturg britànic l'obra del qual s'ha estrenat amb gran èxit de crítica en diversos teatres del Regne Unit i de l'estranger. Com a membre fundador del col·lectiu de dramaturgs "The Apathists", Macmillan ha organitzat i dirigit diverses vetllades de presentació de peces teatrals breus en teatres londinencs. Els últims anys destaca la programació del cicle "Later for Paines Plough" al Trafalgar Studios.

Macmillan ha estat escriptor resident al Paines Plough i al Manchester Royal Exchange. Actualment escriu noves obres per al National Theatre, el Paines Plough i la BBC Radio 3 i 4. La seva adaptació de la novel·la de George Orwell *1984* per a la Headlong Theatre Company està actualment de gira pel Regne Unit.

Entre les seves obres destaquen *Every Brilliant Thing* (2013), *Pulmons (Lungs)*, 2011) o *Monster* (2007), a més de moltes peces breus, nombroses adaptacions per a l'escena i diverses obres radiofòniques.

SINOPSI

"Podria volar a Nova York i tornar tots els dies durant set anys i, encara així, no estaria deixant una petjada de carboni tan gran com si tingués un fill. Deu mil tones de CO₂. Aquest és el pes de la Torre Eiffel. Estaria donant a llum a la Torre Eiffel."

En un moment d'ansietat global, terrorisme, canvi climàtic i inestabilitat política, una jove parella contempla tenir un fill. Si s'ho pensen massa, no ho faran mai. Però si no s'ho pensen bé, podria ser un desastre. Volen tenir un fill basant-se en les raons correctes però... quines són les raons correctes? I què serà el primer que es destruirà, el planeta o la relació?

L'obra de Duncan Macmillan dóna veu, a través de dos personatges imperfectes però profundament humans, a una generació per a la qual la incertesa és una forma de vida.

FITXA ARTÍSTICA

Autor: Duncan Macmillan
Traducció: Carme Camacho
Direcció: Marília Samper

Intèrprets:

Home: Pau Roca
Dona: Carlota Olcina

Il·luminació: Sergi Vilanova
Assessora d'escenografia: Paula Bosch
Música: Pablo Miranda
Coreografia i moviment: Nuria Legarda
Disseny gràfic: Edu Buch

Foto cartell: Sergi Vilanova

Prensa: Arnau Maymó i Clara Molins

Ajudant de direcció: Jan Vilanova Claudín

Producció executiva: David Costa i Adriana Nadal

Agraïments: Llàtzer Garcia, Roger Torns, Xavier Ordóñez, Floristeria–Garden The Boj, Bar La Gaviota, Toni Galmés, Marta Fernández i Albert Ordóñez i la seva filla Martina

Durada: 1h 30min

**Un espectacle de Sixto Paz Produccions
Amb la col·laboració de la Sala Beckett/
Obrador Internacional de Dramatúrgia**

UNA NOTA SOBRE *PULMONS*

Pulmons és la història d'una conversa. Un dia, tot comprant mobles, una parella es troba inesperadament discutint si haurien de començar a intentar tenir fills o no.

Sóc una bona persona? Seré un bon pare? Quina mena de món heretaran els nostres fills? És intel·ligent o necessari dur al món encara una altra persona? Com més intel·ligents som, més difícils són de contestar aquestes preguntes i més ridículs semblen per intentar lidiar-hi.

L'obra és un acte a la corda fluixa per als dos actors. No hi ha res més que ells. És una oportunitat per veure dos intèrprets extraordinaris sense la maquinària escènica habitual ficant-se pel mig. Ells controlen el ritme, el to, el viatge a través de l'obra. Exigeix resistència física i emocional, una memòria prodigiosa i l'habilitat per escoltar i contestar al moment, no només l'un a l'altre sinó també al públic. D'aquesta manera, és inevitable una funció diferent cada nit. És un ésser viu, que respira. Exigeix que el públic suspengui la seva descreença i utilitzi la imaginació. Em sembla que és el que el teatre fa millor.

A *Pulmons* el que importa és la *conversa* –aquesta conversa difícil que al final arriba a abraçar tota una vida. Representar-ho de manera realista amb escenografia, canvis de vestuari o utilleria posaria èmfasi en l'aspecte equivocat. Són les *paraules*, les decisions, els fluxos de consciència, els silencis –això és el que importa. A mi em sembla que quan mantenim aquestes converses recurrents amb gent que estimem, realment tant és on som: podríem estar atrapats en un embús, o estar jaient junts a la banyera, o esperant que comencés una obra de teatre. És la mateixa conversa: simplement hi entres i en surts constantment. És aquesta la sensació que tenim quan hi estem ficats i, per tant, és la sensació que hauríem de tenir quan ho veiem en un escenari. També implica que ens podem moure pel temps i l'espai de manera ràpida i explicar la història d'una manera més immediata, alliberats de la mecànica habitual de l'escenari. L'obra va ser escrita com un repte per als actors, i també com un regal.

Espero que gaudiu de *Pulmons*. **Duncan Macmillan**

PRESENTACIÓ

Tener un hijo. Una simple y escueta frase que todo el mundo teme enunciar porque, una vez hecho, ya no hay vuelta atrás posible, la tormenta se ha desatado. *Pulmons* nos muestra a una pareja joven en el epicentro de esa duda crucial, desbordados por una marea de preguntas que no encuentran una fácil respuesta: ¿Es el momento adecuado? ¿Estamos preparados para ser padres? ¿Cómo afectará a nuestras vidas? El debate ya se ha instalado sobre el mundo de la pareja, poniendo sobre el tapiz las diferentes miradas de ambos sobre sus deseos y sus necesidades, tal que, por momentos, se convierte en un verdadero combate. La cuestión sobre la conveniencia o no de la paternidad acaba conduciéndonos hacia una profunda reflexión sobre nuestros valores, las relaciones, las expectativas de futuro y el compromiso con el mundo y con nosotros mismos. Vemos a los personajes naufragar en sus propios miedos, detenidos en el fragmento de vida eterno y agotador en el que se impone tomar una decisión. Él desea un hijo, a veces con una claridad ciega. Ella está aterrada. Y así transcurren sus días, pero ellos siguen estancados en su abrumador dilema, tanto que el tiempo parece que no avanza; atrapados en su propia burbuja, en la que apenas ya consiguen respirar. El público se convierte en rehén de esta situación, se hace partícipe de la intimidad de los personajes, comparte con ellos sus dudas y sus angustias, espectador cercano de cada exhalación, de cada lágrima, de cada gota de sudor, de cada gesto, de cada pensamiento de estos personajes, inmersos en su pequeña lucha. Porque cuando algo nos es realmente importante, por mínimo que sea, acaba por ocupar la totalidad de nuestro espacio. Nos roba la cabeza, las entrañas, nos roba el aire. Parece que jamás lograremos salir de ahí. Nos consume media vida. Y, cuando la lucha llega a su fin, el resto de la vida pasa, veloz, efímera, ignorantes de cuánto de nosotros nos dejamos en aquél momento. *Pulmons* es la lupa que nos acerca a cada detalle, a cada respiración de ese momento. **Marilia Samper**

PROPER CURSOS

Del 13/01/14 al 17/03/14

Exorcisme de personatges

amb Marc Rosich

Curs d'iniciació a l'escriptura teatral

Del 14/01/14 al 18/03/14

Traduir per a l'escena

amb Joan Sellent

Curs de traducció teatral

Del 15/01/14 al 19/03/14

Menjar, beure, estimar

amb Ricard Gázquez

Taller avançat d'escriptura teatral

Del 21/01/14 al 23/01/14

El canvi

amb Roland Schimmelpfennig

Seminari avançat de dramaturgia

Del 30/01/14 al 03/04/14

Safari d'històries

amb Helena Tornero

Curs d'iniciació a l'escriptura teatral

Del 26/02 al 9/04/14

De les figuracions mítiques a la creació contemporània

amb Carles Batlle

Curs avançat de dramaturgia

PROPER ESPECTACLE

Del 12/02/14 al 07/03/14

George Kaplan

de Frédéric Sonntag

Traducció de Carles Batlle. Direcció: Toni Casares

Sala Beckett/

Obrador Internacional de Dramaturgia

c/ Alegre de Dalt, 55 bis

08024 Barcelona

Telèfon: 93 284 53 12

Mail: info@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

